

Arvoisat kuulijat, hyvät ystävät,

Kansainvälisenä päivänä solidaarisuuden osoittamiseksi Palestiinan kansalle, tuon tervehdyksen niin Vihreiltä kuin eduskunnan Palestiina-ystävyyssryhmältä, jonka tavoitteena on rakentaa Palestiina-solidarisuutta yli puoluerajojen.

Viime vuosina on kirjoitettu yhtä maailmanhistorian synkimmistä luvuista.

Palestiinaa on pyritty systemaattisesti ja totaalisesti tuhoamaan. Siinä, missä ennen nähtiin kouluja, sairaaloita, puistoja ja koteja, on murskattua betonia.

Gazan tuho ylittää monin tavoin käsityskyvyn. Lukemattomia on menettänyt henkensä, vieläkin useampi loukkaantunut, vieläkin suurempi joukko revitty rikki tai juuriltaan, monet monta kertaa.

Pakotettu pakenemaan, vaikka turvallista paikkaa ei ole.

Humanitaarisen avun tarve on valtava ja viime päivien rajut sateet ovat heikentäneet tilannetta entisestään.

Samaan aikaan Länsirannalla Israel on tiukentanut otettaan.

Sain noin kolme vuotta sitten mahdollisuuden vieraillla miehitetyllä Länsirannalla.

Olen juonut teetä paimentolaiskylässä, jossa EU:n tuella rakennettua koulua käyvät lapset elävät jatkuvan häätöuhan alla.

Olen istunut lähes tieltä suistuvassa pikkubussissa, jota siirtokunta-aktivistit kivittivät.

Olen nähnyt laittoman siirtokunnan keskellä jääneen palestiinalaisen talon, josta joku sitkeä kieltäytyy lähtemästä.

Enkä ikinä unohda sitä isoisää, jonka talosta oli jo vallattu puolet ja jonka lapsenlapsi — oman lapseni ikäinen — kipitteli jaloissani, kun valtaajat saapuivat aseet vyöllä pelottelemaan perhettä.

Kun todistaa omin silmin palestiinalaisten kokemaa toistuvaa häirintää, mielivaltaa, painostusta ja väkivaltaa, sitä on mahdotonta unohtaa. Ja siitä on mahdotonta vaieta.

Historia ei totisesti alkanut kaksi vuotta sitten. Ja sittemmin tilanne Länsirannallakin on muuttunut vielä radikaalisti pahempaan suuntaan.

Palestiinalaisten pitkään jatkuneessa kamppailussa on kysymys ihmisarvosta, oikeudesta päättää omista asioistaan, oikeudesta elää turvassa ja tarkemmin ottaen, oikeudesta elää.

Hyvät kuulijat,

Tulitauko on ollut nyt 1,5 kuukautta voimassa, mutta Israel on jatkanut iskujaan.

Kansainvälisen yhteisön, ja Suomen sen osana, velvollisuus on toimia voimakkaasti ja selkeästi.

On häpeällistä, että emme ole tunnustaneet Palestiinaa, lopettaneet asekauppaa Israelin kanssa tai ottaneet johtajuutta EU:n sisällä painavampien toimien vaatimiseksi.

Suomi ei yksin voi pysäyttää Israelin laittomia julmuuksia. Mutta emme me ole ulkopuolisia.

Kansanmurhan uhka ei ole ohi. Laiton miehityspolitiikka ei ole päättynyt. Palestiina ei ole vapaa.

Moni meistä huokaisi helpotuksesta kuultuaan uutisen tulitaukosopimuksesta.

Se ei kuitenkaan tarkoita, että voisimme kääntää katseemme pois, päinvastoin: on kansainvälisen yhteisön velvollisuus valvoa ja varmistaa, että tulitauko pitää ja muuttuu pysyväksi ja oikeudenmukaiseksi rauhaksi.

Painetta laittoman miehityksen ja vuosikymmenten siron lopettamiseksi on lisättävä, ei vähennettävä.

On myös meidän velvollisuutemme mahdollistaa Gazan uudelleenrakentaminen.

Nyt ei todellakaan ole aika katsoa pois päin tai hellittää.

Dear friends,

While we must not forget what has happened and continues to happen, the purpose of today is also to strengthen hope.

Beyond remembering the Gaza that has been destroyed, I want us to remember the Gaza that was — and the Palestine that can and should be: a Palestine full of life, culture, and hope. That is what we must work for with everything we have.

As we come together to commemorate the International Day of Solidarity with the Palestinian People, there should be no doubt: we must not look away, and we must not give up.

Even though reaching a ceasefire was an important step, it was a step amongst many more to take. We still need to achieve sustainable and just peace, recognize Palestine, rebuild Gaza, and guarantee that Palestinians can live a life of dignity in peace.

I bring a strong message of support from the Greens as well as from the Finnish Parliament's Palestine Friendship Group, where our goal is to build solidarity with Palestine across party lines.

Hyvät kuulijat,

Toivo on ehkä kiven alla — mutta ei sitä ole kukistettu. Lukemattomat ihmiset Palestiinassa ja kaikkialla maailmassa toimivat sitkeästi rauhan puolesta. Täysi tuki näille ponnisteluille ja kiitos jokaiselle, joka jaksaa sitkeästi puhua, vaatia ja kamppailla.

Kiitos.